

Fővárosi Ítéltábla
9.Pf.20.893/2017/6/II.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Lovász Ernő ügyvéd (**felperesi jogi képviselő címe**) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek - a Némethy Ügyvédi Iroda (**II. rendű alperes jogi képviselője címe**, ügyintéző: dr. Némethy Barbara ügyvéd) által képviselt **I.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe)** II. rendű és a dr. Nagy Tünde ügyvéd (**IV. rendű alperesi képviselő címe**) által képviselt **IV. rendű alperes neve (IV. rendű alperes címe)** IV. rendű alperesek ellen **kártérítés megfizetése** iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. június 7. napján meghozott 23.P.24.012/2015/42. számú ítélete ellen a felperes 45. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek 15 napon belül 135.000 (százharmincötezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget és az államnak külön felhívásra 341.638 (háromszáznegyvenegyezer-hatszázharmincnyolc) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a végleges keresetében a II. és IV. rendű alperest egyetemlegesen kérte kötelezni 4.270.471 forint kártérítés megfizetésére. A II. rendű alperessel szembeni követelését a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:273. § (3), 6:542. § (1) bekezdésére, másodlagosan a 6:519. §-ára, míg a IV. rendű alperessel szemben a Ptk. 6:519. §-ára alapította.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A II. rendű alperes előadta, hogy a gépjármű értékesítése során az eladó megbízottjaként járt el, feladata csak arra terjedt ki, hogy a gépjárművet a telephelyére kiállítsa, és lehetővé tegye, hogy a potenciális vásárlók azt megnézhessék. Állította, hogy a megbízás teljesítése során nem tanúsított olyan felróható magatartást, amely a felperes kárával okozati összefüggésben állt volna.

A IV. rendű alperes állította, hogy a felperesnek kárt nem okozott, azt az adásvételi szerződés megszegésével a gépjármű eladója okozta a felperesnek. Ezen túl hivatkozott arra, hogy a gépjármű eredetiségvizsgálatát a 301/2009. (XII. 22.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése alapján közreműködőként hatósági szerződés alapján végezte el, melynek során kellő szakmai körültekintéssel a rendeletben meghatározott követelményeknek eleget téve, az előírt vizsgálati módszereket alkalmazva járt el. Hivatkozott az okozati összefüggés hiányára is, mert álláspontja szerint a felperes kára az adásvételi szerződés megszegésének és nem a hibás eredetiségvizsgálatnak a következménye.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a II. rendű alperesnek 271.175 forint, míg a IV. rendű alperesnek 213.525 forint perköltséget.

Az ítéletének indokolásában tényként állapította meg, hogy **R.L.** eladó (továbbiakban: eladó) és a felperes között 2014. június 5-én az forgalmi rendszámú Volkswagen Jetta típusú személygépkocsi (továbbiakban: perbeli gépjármű) tulajdonjogának átruházására irányuló adásvételi szerződés jött létre. Ugyanezen a napon kelt szerződéssel a felperes a **XY** forgalmi rendszámú ugyancsak Volkswagen gyártmányú gépkocsi tulajdonjogát 290.000 forint vételárért átruházta a II. rendű alperesre. A felperes 2014. június 14-én a perbeli gépkocsi vételáraként 3.100.000 forintot megfizetett. A perbeli gépjármű eredetiségvizsgálatát a hatóság közreműködőjeként a IV. rendű alperes végezte, melynek eredményeként a hatóság a gépkocsi törzskönyvét kiállította a felperest tulajdonosként feltüntetve. A perbeli gépjárművet - mert az lopott volt - 2014. június 13-án a rendőrség lefoglalta, majd az eredeti tulajdonos részére 2014. október 17-én kiadta. Az elsőfokú bíróság a jogi indokolásában rámutatott arra, hogy a felperes által megjelölt Ptk. 6:452. § (1) bekezdése azt az esetet szabályozza, amikor a megbízott e minőségében, a megbízás teljesítése során harmadik személynek kárt okoz, akkor nem csak a megbízottat, hanem vele egyetemlegesen a megbízót is kártérítési felelősség terheli a károsult irányába. Az viszont, hogy a megbízott köteles-e másnak a kárát megtéríteni, attól függ, hogy tanúsított-e olyan jogellenes, felróható magatartást, ami a károsultat ért kárral okozati összefüggésben áll. Ennek megfelelően a felperes és a II. rendű alperes közötti szerződéses jogviszony hiányában a Ptk. 6:519. § tényállási elemeinek fennálltát kellett a II. rendű alperesi kártérítési felelőssége megítélésénél vizsgálni, és e tényeket a felperesnek kellett bizonyítania. A felperes kárát a perbeli gépjármű lopott volta okozta, mert emiatt nem szerezhette meg annak tulajdonjogát. A felperes azonban nem bizonyította, és nem is állította, hogy e tényről a II. rendű alperes tudott, vagy a tőle elvárható gondosság mellett tudnia kellett, ezért jogellenes magatartás hiányában a kereset a II. rendű alperessel szemben elutasítandó volt.

A IV. rendű alperes az eredetiségvizsgálatot mint a hatósági jogkörrel rendelkező hivatal közreműködője végezte, de a jármű származásának ellenőrzése hatósági hatáskör, az eredetiségvizsgálat eredményéről a hivatal ad ki határozatot. Az engedélyező eljárás felróható hibájának eredménye a hibás határozat, ezért a kárért a hivatal felel. Mindezek miatt a felperes keresetét a IV. rendű alperessel szemben is alaptalannak találta az elsőfokú bíróság.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak megváltoztatását és a II. rendű alperessel szembeni keresetének teljesítését kérte. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Továbbra is fenntartotta, hogy a II. rendű alperes a Ptk. 6:273. § (3), 6:542. § (1) bekezdése, másodlagosan a 6:519. §-a alapján köteles megtéríteni a neki okozott kárt.

Álláspontja szerint jelen esetben nem annak van jelentősége, hogy a II. rendű alperes az autó lopott voltáról tudott-e, vagy azt kellő körültekintés mellett tudnia kellett volna, hanem annak, hogy a II. rendű alperes a legminimálisabb körültekintést nélkülözve vette át a gépkocsit, és vállalta el a megbízást. Emiatt saját felróható magatartásával idézte elő azt a helyzetet, amely alkalmas lehet hatósági határozat megsértésére, illetve mások vagyonának veszélyeztetésére. A II. rendű alperes a Ptk. 6:273. § (3) bekezdését megszegte, amikor az alapos gyanúra okot adó körülmények ellenére a megbízás teljesítését nem tagadta meg. Kifejtette, hogy a felperes és a II. rendű alperes között szerződéses jogviszony is fennállt, tekintettel arra, hogy a felperes saját tulajdonú gépjárművét a II. rendű alperes vásárolta meg. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére a II. rendű alperes Ptk. 6:142. §-a szerinti kontraktuális felelősségét nem vizsgálta, mely miatt az elsőfokú ítélet jogszabálysértő.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak

helyes indokai alapján.

A felperes a fellebbezésében a keresetet a II. rendű alperessel szemben elutasító döntés megváltoztatását és a keresetének a teljesítését kérte, így az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet a IV. rendű alperessel szemben elutasító rendelkezése az 1952. évi III. törvény (Pp.) 228. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedett, ezért az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezett részében bírálta felül.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével maradéktalanul egyetértett, annak indokait is túlnyomórészt osztotta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az ítéletábla az alábbiakat emeli ki.

A felperes a kártérítési igénye megalapozásához három anyagi jogi jogszabályhelyre, nevezetesen a Ptk. 6:542. § (1) és 6:273. § (3) bekezdésére, másodlagosan a Ptk. 6:519. §-ára hivatkozott.

A Ptk. 6:542. § (1) bekezdése azonban nem a megbízott, hanem a megbízó kártérítési felelősségét megalapozó szabály, mely akkor alkalmazható, ha a kárt a megbízási szerződés kötelezettje, azaz a megbízott okozta a megbízási szerződésben nem részes, kívülálló harmadik személynek, mégpedig megbízotti minőségében. A megjelölt anyagi jogi norma a tényleges károkozó megbízott által okozott károkért való felelősséget hárítja, telepíti a megbízóra, aki e rendelkezés alapján a más által okozott károkért felel. A saját eljárásával a kárt ténylegesen okozó megbízott az általános deliktualis felelősségi szabály, a Ptk. 6:519. §-a alapján tartozik helytállni. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen vizsgálta, hogy a kártérítés Ptk. 6:519. §-a szerinti valamennyi szükségképpen feltétele - a bekövetkezett kár, a II. rendű alperes jogellenes eljárása és a kettő közötti okozati összefüggés - jelen esetben fennáll-e, hiszen a konjunktív feltételek bármelyikének hiánya a kártérítési felelősséget kizárja. A rendelkezésre álló adatok alapján tény, hogy a felperes olyan gépkocsit vásárolt, amelyet harmadik személytől loptak el, ezért a tulajdonjogot nem szerezte meg annak ellenére, hogy a vételárat az eladónak megfizette. A felperes a gépkocsi eladójával szerződéses jogviszonyban áll, ezért az eladóval szemben a Ptk. 6:175. § (1) bekezdése szerinti jogszavatosság illeti meg, mely jog végső soron a szerződéstől való elállás és a kártérítés követelésének, valamint a vételár visszakövetelésének joga [Ptk. 6:175. § (1) bekezdés, 6:212. § (3) bekezdés]. A II. rendű alperes eljárása a felperesnek kárt nem okozott, a felperes kára az adásvételi szerződés megszegéséből, nevezetesen abból adódott, hogy az eladó a tulajdonjogot a vállalt kötelezettsége ellenére nem ruházta át. Mindezek miatt a szükségképpen feltételek hiányában a II. rendű alperest kártérítési felelősség nem terheli.

A II. rendű alperessel szembeni igényt a Ptk. 6:273. § (3) bekezdése sem alapozza meg, mert ez a rendelkezés nem a megbízott károkozásából a károkozó megbízott és a károsult között keletkezett kötelmet szabályozza, hanem a megbízó és a megbízott közötti szerződéses jogviszonyban állapít meg a szerződő felekre jogokat és kötelezettségeket. Az e jogok megsértése, illetve kötelezettségek megszegése szerződésszegés [Ptk. 6:137. §], melynek jogkövetkezményei kizárólag a szerződő felek között vonhatók le.

Mindezek miatt a felperes által előadott tények az érvényesíteni kívánt jogot nem alapozzák meg, ezért további bizonyítás elrendelésére nem volt szükség, miből következően a felperes másodlagos fellebbezési kérelme sem teljesíthető.

A felperes a II. rendű alperessel megkötött, a XY forgalmi rendszámú, Volkswagen gyártmányú személygépkocsi tulajdonjogának átruházására irányuló adásvételi szerződés megszegését nem

állította, azzal kapcsolatban a II. rendű alperessel szemben igényt nem érvényesített, ezért az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:142. §-a szerinti kontraktuális felelősség vizsgálatát helyesen mellőzte.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért az ítéltábla Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján megállapított, a II. rendű alperest képviselő ügyvéd munkadíjából álló másodfokú perköltség megfizetésére. A felperes az illetékfeljegyzési joga folytán előzetesen meg nem fizetett fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2018. január 11.

. Hóbl Katalin s.k.
a tanács elnöke

Dr. Gyuris Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Örkényi László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: